

Càntut

Cançons de tradició oral

La mare

Josep Cruells i Santamaria, Banyoles

El nen és pe - tit, (i)a mig a - dor - mit, la ma - re, se'l mi - ra. No el dei - xa mai sol, i
nen és més gran, la ma - re plo - rant li diu ca - da di - a: "No sur - tis de nit i
vi - ci per - dut, (i)a no té sa - lut, ni a - que - lla do - na l'a - pre - cia i el vol, va -

11 Més lent

junt al bres - sol, jo - io - sa sos - pi - ra. Tot vet - llant - li el seu som - ni (a)m b a - mor e - lla
fuig del b(ur) - git, tre - ba - lla i es - tu - dia. Tot ta - pant - li els de - fec - tes que té, l'a - con
lalt i tot sol, tot - hom l'a - ban - do - na. I quan tots el *des - pre - cien* i es veu molt a

21

pen - sa tran quil - la i di - txo - sa: "El meu fill val un món i un tre - sor." I l'a - dorm tot can -
se - lla amb ca - ri - nyo i el gui - a pel ca - mí del tre - ball i del bé, qu(e) és lo qu(e) e - lla de -
prop de l'im - mens pre - ci - pi - ci, u - na ma - re li cri - da: "Fill meu, còr - re, vine aquí al meus

30

tant - li a - mo - ro - sa. Fes no - na, re - iet, fes no - na, fill meu, tu ets un an - ge - let, que
sit - ja i an - si - a. "Per - do - na'm, fill meu, p(e)rò (i)o t'haig de dir qu(e) el meu cor et veu per
tat, fuig del vi - ci. Ve - ient - te per - dut ide tots *des - pre - ciat*, per què no has vin - gut a -

39

m'ha en - vi - at Déu. Li be - sa la ca - ra i li be - sa en el front. Pe -
molt mal ca - mí. Qui mal t'a - con - se - lla deu ser al - gun nin - gú, fes
quí al meu cos - tat? No a - bai - xis la ca - ra, i ai - xe - ca el front, qu(e) et

45 Més lent

tons d'u - na ma - re, lo més gran del món.____ El món.____
cas d'u - na ve - lla que sols viu per tu.____ Per
que - da u - na ma - re, lo més gran del